

XXV.

Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide.

Enkele dagen nadien probeerde Uilenspiegel het dan maar eens bij een schoenmaker. Deze was een vadsig man, die meer in de kroeg zat dan in zijn werkplaats. Spoedig

bracht hij zijn nieuwen gast op de hoogte der dagelijksche bezigheid en Tijl was weldra zoo vaardig in 't leersnijden als de meester zelf. Maar het verdroot onzen held, dat hij meestal alleen zat te arbeiden, terwijl de baas langs de straten slenterde en zich van het bedrijf zoo weinig mogelijk aantrok. Tijl hield nu eenmaal niet van de eenzaamheid. Hij nam zich dus voor, een einde te stellen aan die verregaande onverschilligheid. Op een morgen, toen de meester hem opdracht gaf, een partij leder te snijden, vroeg hij met het onnoozelste gezicht van de wereld:

— In welken vorm moet ge 't hebben, baas?

De meester antwoordde:

— Snijd zoo wat van alles ondereen, groot en klein, zooals 't vee, dat de hoeder 't dorp uitdrijft.

— Goed, vond Uilenspiegel, liet den baas vertrekken en maakte toen uit het leer de schoonste dierenverzameling, die ge maar indenken kunt.

Zwijnen, ossen, schapen, geiten, niets ontbrak. Toen de meester thuiskwam, schrok hij niet weinig.

— Ezel! riep hij vol gramschap uit, wat hebt ge nu uitgevoerd met mijn dure leer?

— Niets dan hetgeen ge me bevolen hebt, baas, sprak Tijl, namelijk vormen gesneden, groote en kleine ondereen, zooals 't vee, dat de hoeder uit het dorp drijft!

Namelijk vormen gesneden, groote en kleine ondereen, zooals 't vee, dat de hoeder uit het dorp drijft !...

— Daarmee heb ik bedoeld, dat ge kleine en groote schoenen zoudt vervaardigen, stommeling ! bulderde de meester.

— Hadt ge dat maar zóó gezegd, baas, meende Tijn. Nu, vervolgde hij, ik wil het voortaan gaarne naar uw zin maken, hoor. Maar ge moet me goed uitleggen, wat er precies te doen valt, anders gebeuren er wellicht nog meer vergissingen. Op mijn goeden wil moogt ge echter volledig staat maken.

De meester wilde hem voor één keer wel vergeven, ging aan 't zolen snijden, legde ze Tijn voor en gaf hem als opdracht, kleine en groote schoenen te naaien, den een door den ander. Daarna achtte hij zijn plicht volbracht en toog naar de herberg.

Toch bleef hij ditmaal niet lang weg, want hij koesterde terecht argwaan, dat zijn gast zijn woorden wellicht anders opvatte dan hijzelf daarmee bedoeld had.

Een half uur later sloop hij dus stilletjes de werkplaats binnen en zie, daar was die vervloekte knecht bezig met kleine en groote schoenen aan elkaar te naaien.

Ditmaal bleef de schoenmaker echter kalm en zei enkel :

— Ge zijt een gedroomde knecht, gij. Ge doet letterlijk alles wat men u zegt.

Uilenspiegel antwoordde :

— Wie alles letterlijk uitvoert wat men hem beveelt, die zal voorzeker geen slaag krijgen.

Toen sprak de meester :

— Ja, beste vent, dat is waarheid. Maar mijn bedoeling was toch eenigszins anders dan mijn woorden. Ik meende, dat ge een paar kleine schoenen zoudt naaien, daarna een paar groote, dan weer kleine en zoo voort. Ik zal in 't vervolg beter op mijn woorden letten, want dat schijnt met u wel erg noodig. Ziehier een nieuwen lap leer en maak me nu eens vlug een boel schoenen over 'n leest. Begrepen ?

— 't Zal gebeuren, baas, zei Uilenspiegel en toog onmiddellijk aan den arbeid.

Weer ging de schoenmaker weg, maar vond toch geen rust op zijn wandeling. Een voorgevoel bekroop hem steeds, dat er waarschijnlijk weer iets niet in den haak was met zijn opdracht.

— Hoe heb ik 't hem gezegd? trachtte de man zich te herinneren.

Plots schoot het hem te binnen, dat hij woordelijk bevolen had, een boel schoenen over 'n leest te snijden. Over 'n leest! Over één leest! Lieve hemel! riep de schoenmaker plots uit en liep op een draf naar huis.

Werkelijk, zooals hij vreesde was het gebeurd. Tijl had al de schoenen over de linker leest gesneden!

— Wat hebt ge nu weer aangevangen? kreet de man, geheel buiten zichzelf. Waarom nu al die schoenen over één leest snijden? Is de rechter leest dan voor niets gemaakt? Wat moet ik nu met al die linkerschoenen aanvangen, lammenadige ezel?

Tijl sprak:

— Hebt ge me gezegd een boel schoenen over 'n leest te snijden, ja of neen?

— Ja, dat heb ik inderdaad gezegd! brulde de man, maar dat neemt niet weg, dat ge me dadelijk al dat verknoeide leer zult betalen en dat ik u daarna nog met klikken en klakken de deur uitsmijt op den koop toe!

— Betalen! Betalen! riep Uilenspiegel uit, er zijn bij den leerlooier nog vellen genoeg te krijgen! En wat het uitsmijten betreft, ge zult de kans niet hebben, want ik trek er dadelijk vanonder, uit vrijen wil. Vaarwel! Kom ik hier nooit meer in huis, 'k ben hier dan toch weeral geweest!

En Tijl wierp de deur achter zich dicht en liet den schoenmaker met de dierenverzameling, de aaneengenaaide en de linkerschoenen aan zijn lot over.

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN
1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien. . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen.	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at.	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuis zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuis genas, zonder medicijn te moeten gebruiken.	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht.	25
13. Hoe Uilenspiegel meel builde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was. . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag.	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar aarde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden. . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek. .	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achternadroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan-eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102